

عنوان مقاله:

بررسی سازگاری گونه هرش (Tavernieracuneifolia) در استان هرمزگان

محل انتشار:

سیزدهمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری و سومین همایش ملی صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست با محوریت آبخیزداری و صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

رحمان اسدیپور - کارشناس ارشد، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان هرمزگان، ایران

محمد امین سلطانی پور - مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان هرمزگان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرعباس، ایران.

ابراهیم جعفری تختی نژاد - دانشجوی دکترای بیابان دانشگاه هرمزگان، ایران.

سودابه طاووسی - کارشناس ارشد رشته خاک شناسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

گونه هرش (Tavernieracuneifolia) یکی از گونه های مهم مرتعی استان هرمزگان از تیره Papilionaceae است. به منظور بررسی کشت و استقرار این گونه پهن برگ، این بررسی در حوزه معرف و زوجی دهگین (استان هرمزگان) در حدود جغرافیایی 29° 12' 57" طول شرقی و 6° 46' 27" عرض شمالی از سال 1393 به مدت سه سال انجام شد. سه روش بذرکاری در فارو، بذرکاری در پیتینگ و بذرکاری در هلالی های آبگیر در قالب طرح پایه آماری اسپلیت پلات با تیمار اصلی تاریخ کشت و 3 تیمارهای فرعی روش کاشت در سه تکرار مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج تجزیه واریانس میزان زنده مانده بذر سبز شده گیاه هرش نشان داد که تیمارهای کنتور فارو و پیتینگ اختلاف معنی داری ندارند اما بین این دو تیمار با تیمار هلالی آبگیر اختلاف معنی دار وجود دارد. بیشترین درصد زنده مانده بذر در تیمار هلالی آبگیر با 3/33 درصد و کمترین مربوط به تیمار کنتور فارو با 2/2 درصد زنده مانده بود.

کلمات کلیدی:

سازگاری، گونه هرش، بذرکاری، استان هرمزگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/827153>

